

نگینی بر پهنه کویر

۲۰ اسفند ۱۳۹۹ ساعت ۱۴:۳۹

قم با کوه و صخره‌های تیره و کبود احاطه شده بود و در دامنه آن خانه‌های ساخته از آجر قرمز به چشم می‌خورد...

شهر قم، در دوره قاجار یکی از شهرهای کم‌جمعیت کشور بود که دلیل عمده آن ناشی از شرایط جغرافیایی آن بود. اقلیم قم، گذشته از آنکه موانع و مشکلاتی بر زیست طبیعی انسان ایجاد نموده بود، از نظر اقتصادی مزایا و امکاناتی نیز داشت: «قم در غرب رشته کوه‌های حاشیه کویر افتاده و مانند نگینی بر پهنه کویر ایستاده بود. این جلگه با کوه و صخره‌های تیره و کبود احاطه شده بود و در دامنه آن خانه‌های ساخته از آجر قرمز به چشم می‌خورد. جمعیت قم حدود ۴ یا ۵ هزار نفر و محصول عمده آن سنگ نمک بود. سنگ نمک این جا شهرت بسیار داشت. چینه بالای کوهستان‌های کنار قم را تخته سنگ‌های بلور مانند نمک تشکیل می‌داد. این بود که آب قم را نتوانستم بنوشم. آب این جا بسیار شور بود. مردم هم آب آشامیدنی خود را از جای دیگر می‌آوردند. برای کشاورزی و باغداری هم (آب را از راه دور می‌آوردند و با دقت ذخیره و مصرف می‌کنند.»

منبع: یوشیدا ماساهارو، سفرنامه یوشیدا ماساهارو، ترجمه هاشم رجب‌زاده، مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی،

۱۳۷۳، صص ۱۴۸-۱۴۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48250/کویر-پهنه-نگینی/>